اوزبیکی بولیم

(محمد آصف روزی)

اوزبیک تیلی

جدواجدادیم تیلی سین دلستان اوزبیک تیلی
تنده جان ـدلده مدارـ روح وروان اوزبیک تیلی
غیرت وهم همتیم سن سیز نمایان بولمه گی
سوت بیلن جسمیمده کیرگن رگده قان اوزبیک تیلی
عظمت وشانینگ یوقاری برچه تیللربوییچه
عزتیم هم قدرتیم سن جانه جان اوزبیک تیلی
بایلیگینگ دنیاده بیللی یاشیریب بیلمس کیشی
بی نظیروبی بدیل صاحبقران اوزبیک تیلی
تربیت قیلدینگ سیاست بابیده فرزند لرینگ
مثل بابر هم نوایی نکته دان اوزبیک تیلی
یازدیلر یوزمینگ اثرآزیده ایتسم من اگر
شرح قران هم حدیث وشعرسان اوزبیک تیلی
هرزمانده نابغه هم قهرمانلرتوغیلیب
امپراتورلیک توزیب اندرجهان اوزبیک تیلی
دوستم آتلی عزونام هم فخرودورانینگ نی کور
قدکوتاریب جوزجاندین پاسبان اوزبیک تیلی
یکه بیر دوستم ایمس بلکه حنفی هم بوکون
رهبراوزبیک ایرور بیزلرگه جان اوزبیک تیلی
گرقلم اربابیدین ایسته م سیاست ملکیده
عبدالسلام حنفی ملتگه خوان اوزبیک تیلی
شعروشاعرلیک بولیمده مردمیدانلری بار
آنچه شاعرلرچیقیب گوهرفشان اوزبیک تیلی

اویغان

اویغان ای بلبل بوکون اویغاندی باغ وراغ لر
یم ـ یشیل بولدی دمنلر کیتدی همه زاغ لر
چقنه گن گللریاشیردی ییریوزینی عیبینی
جنت عاشقلر بولدی اوشبوکون ییلاغ لر
سیره گیل گللرایچینده اوینه بان صحرا لره
سین بیلن بیرگه اوقیسین تیپه وهم تاغ لر
سین چیقرگیل اوزسیسینگنی نغمه اوقیب دشت لره
آچ یوره کلرنی بوکون قیغوکیتربوچاغ لر
بوزمان قیغو کیترفصلی بولوبدوردهر ارا
لاله بغری قان بولوب بیزلردن آلدی داغلر
سین نیگه سیرچمن ایتمی یاتیب سن روزیا
آچیلیب چقنه ب توریبدی راغ وهم چارباغلر

(محمد آصف روزی)

قیزعیال

عالم ایچره قیزعیال جانانه دور
مهروشفقت دن تولیق دردانه دور
تربیت میدانیده سانسیز ایرور
جهل ونادانلیک غه اول زولانه دور
وقف ایتگی عمرینی مردانه وار
برچه اولاد بشرغه آنه دور
معرفت دریاسیده آب حیات
رنج وتینچ سیزلیک کوریب گریانه دور
علم ودانش اورگتیب فرزندلره
ایچکویر هم پاسبان خانه دور
ایخدا ایکی جهانده قیل عزیز
بی عیال اوی بیزلره غمخانه دور

گلسیور

گلسیورعالم ارا مین سینی خندان ایسته رم
تیرمژگانینگ نی آت قلبیمگه پیکان ایسته رم
زخمی کوکسیمگه کولیب باقسنگ جهانیم جانگینه م
سین طبیب حاذق ومین ایسه درمان ایسته رم
بیرتبسم ایله بان حالیمنی سورسنگ سین اگر
نوش دارو دیک کلامینگ قیمت جان ایسته رم
دارو ودرمان ایله گی برچه کسللگنی اگر
مهر ایله قاقسنگ قاشیینگنی لطف یزدان ایسته رم
ایکی شهلا کوزلرینگ همده عسل دیک سوزلرینگ
مرهم زخمیم ایرور مین ایسه برجان ایسته رم
ایسته رم ایکی لبینگدین خضرایچگن آبدین
قلب احزانیم تیریلسین اذن رحمن ایسته رم
رنج روزیگه دوا بولسنگ اگرسین دهرارا
گل ساچیب باشیمگه مین عشقیمگه رضوان ایسته رم

(محمد آصف روزی)

چاک عشق

مین نیتی ای دوستلر قلبیمنی قیلدی چاک عشق
یلپیره ب تورگن کوزومنی ایله دی نمناک عشق
کیچه –کوندوزیغله بان باشیمنی مین قیده اوری
کیم منی دردیم ایشوتگی قیده دور بوخاک عشق
یوره گیم اوتلب مینی غم خانه ایتدی وادریغ
سووایچرموندین بویان میندن همیشه تاک عشق
انگو وهوشیم نی آلیب حالیم نی احزان ایله بان
قهقه قیلدی دییب –سین بولمه سنگ لولاک عشق
مکروحیله سی توگه ی مس عشق یولینی کورینگ
کیمسه لرگه عطف ایتر- کوردینگمی بوبی باک عشق
روزی یا قیغور مه گیل آخر ایترسین عشقینگگه
لطف معشوق شونچه دورکیم اِیتمه گی ادراک عشق

فراق

مین نیتی ای دوستلرزارونهان ایتگی فراق
قفشه تیب جسم وتنیمنی شمع سان ایتگی فراق
خوار وزارو بی نوا وبیکس وبیچاره لیک
آرتیریب درد بشرگه یانه یان ایتگی فراق
کیچه- کندوز یغله بان آه قوم وقراشیم دییب
اوز اوزیم نی مشت اوروب یوره کنی قان ایتگی فراق
فرق فرقت نی کوروب بوییم بوکولدی وادریغ
بیلمه دیم نیگه مینی غم اِیله یان ایتگی فراق
الفت وقوم قریندا‌ش دین اوزاق بولدوم نیتی
بیلمه دیم نیچه ییل ومه- مهمان ایتگی فراق
ای خدا اوزینگ مینی غمخانه لردین قیل اوزاق
ورنه قدیم نی بوکر-مثل کمان ایتگی فراق

(محمد آصف روزی)

تسلادن گپ اور

ای رفیق عشق دیمه گیل مینگه تسلادن گپ اور
مهروالفت دین تولیق او رب یکتا دن گپ اور
صورت وروح وروان وهمده سیرت بیر گوسی
خالق عالم ایرور و اومهرافزا دن گپ اور
کونگیلینگ ده جاه آلسه رب مهر ومشتری
عشق اصلی سنده بولگی سونگ مجازادن گپ اور
گرمجازی عشق عالمده محیا بولمسه
ابن آدمغه طفیلی اوشبودنیادن گپ اور
عشق ظاهرنی اگرمیندن قیلورسین جستجو
زینت دنیانی کور سونگ مینده رعنادن گپ اور
صورتین دیسم بوعالم بوییچه تمثالی یوق
قدی سروسوزی شکرهم دم مسیحادن گپ اور
کوزی شهلا-یوزی گل –ساچی یوپک دردانه نی
بویی سرو قاشی کمان وسوزی حلوادن گپ اور

قهرایتمه

قهرایتمه سوزینگ بیان ایتیب کیت
قول و قرارینگ عیان ایتیب کیت
عشقینگ یولیده دچار مین من
بیرموچی بیریب امان ایتیب کیت
کونگیلینگده هوس نی آرتیریب سین
لطفینگ اِیله درفشان ایتیب کیت
سیرو سفریم تمانی سین سن
اوزینگ گه هم آشیان ایتیب کیت
دردیم توگه مس عزیز جانیم
عشقینگ کوچه سیده خوان ایتیب کیت
یولینگده غزل ترانه اوقیب
قلبینگده مینی شبان ایتیب کیت
بیرمینگه قره ب تفقد ایله
دیدارنی ینه پلان ایتیب کیت
کیتسنگ کیته قالگیل ای نگاریم
عشقینگنی مینگه ضمان ایتیب کیت

(محمد آصف روزی)

طوفان

کونباتردین کیلدی طوفان سبزه لرباشین سیله ب
قیپ قیزیل قم بیرله اوتدی کوینه گینی سیلکیله ب
کونباتردیدیم ولی کورسم ینه بیر نیچه کون
کونچیقردین کیلدی دق الباب ایتیب امان تیله ب
کورمه گن ایردیم بویاشده بو کبی طوفاننی
قوتی بیرله هوواللب هم چاپردی الجیله ب
فکرقیلدیم بیزگه یامغیر-یاکه قارتحفه بیرر
کیتگی ایمدی دردمندلیک –تینچسیزلیکنی بیله ب
بیلمه دیم نیگه بوطوفان بیزلره موندی کیلر
قهر الله ج یاغدی می افعالیمیزگه بیلگیله ب
کون به کون افزون بولیب بورنج وتکلیف وبلا
نیچه مینگ من قمنی ییرگه اوتی کیتی بخشیله ب
رحم الله ج گه شکرباران رحمت یاغدیریب
ییریوزینی تولدیریب ایکینلرایچدی یخشیله ب
ای خدا کورستمه گیل بیزلرگه ایمدی بوبلا
قلبیمیز آزرده بولدی-قالدی باشلرگلدیله ب

شهنشاه ظهیرالدین محمد بابر (۵۳۳) نچی توغیلگن ییلی مناسبتی اوچون

مردمیدان

ظهیرالدین بابر مرد میدان
قلم اربابی ایردی هم سخندان
الفبانی یره تدی اوزآتیـــــگه
بیوک آتلی اولوسگه ایردی اول جان
اثرلریازدی بابر اوزتیلیـــگه
اونینگ ایجادیاتی بیزگه برهان
عروض آتلی اثرنی گراوقیسنگ
یقین بیل ایته سن اشعار آسان
فتیح مشکلات ایردی اولوسگه
بیلیمدانلرانینگ فکریگه حیران
تعجب قیـــلمه بابر دانشیـــگه
قلم بیرله قیلیچده ایردی یکسان

(محمد آصف روزی)

روزه حقیده

روزه کیلدی ای برادر روزه نی عزت قیلینگ
روزه نی توتماغیده بیل باغلبان همت قیلینگ
هرکیشی توتتی بوآی نی ایسغو وساوغ دیمی
آلگی اجر روزه نی پس شو اوچین سبقت قیلینگ
روزه توتماق دورخدانینگ بویریغی قیلیگیل یقین
بیرگی اجرروزه نی الله ج اوچون نصرت قیلینگ
رحمت الله نی آلسنگ ایکی دنیا بویچه
ایگه بولگی سن سلامت شواوچون شفقت قیلینگ
روزه بیرله قولگه کیلتورسنگ مرادینگ ای عزیز
مینگ طبیب بیرلش سه لرهم تاپمه گی حجت قیلینگ

قربان هیتی

اولکه داشلر هم قریندا‌ش برچه اهل مسلمان
قوتلی بولسین هم نماز وهم ده قربان شول زمان
قان توکیب الله اوچون سنت نی اوسترماغیده
صرف قیلدینگ جان ومالینگ اجرنی آلماغیده
خالقیم قربان ثوابین بی نهایت کوب بیر ر
بوجهانده توپله گنلرآخرت گه خرچ ایتر
چون بودنیا ده تلاشینگ بولسه آخرت اوچون
قولگه کیلتورگی بهشتنی گرده چاپسنگ سن بوگون

(محمد آصف روزی)

قراکوز

قراکوزدیک جهان ایچره من ایستردیم تاپیلمیدی
اگربیر انچه اخترسنگ تاپیلسه هم ساتیلمیدی
بودنیابوییچه قیمت انسان نینگ دقیق کورسنگ
اگردنیا وما فیها عوض قیلسنگ آلیلمیدی
شرافت بیردی انسانغه خدای لا مکانیمیز
شرافت نی شرف بیرگن بیراوگه ظلم قیلمیدی
نیگه جوروجفاایلب یوزیم دن یوزاوگیرگی سن
محبت بابینی آچکن بیراوکونگلی نی تیلمیدی
امیدیم کوپ دورسیندین مگربیرکون توشینگی سین
نیچه ظلم وستم قیلسنگ منی کونگلیمگه کیلمیدی
ایگم گه قول کوترگی من یقین بیلگیل سن ای روزی
کوزیم نی یاشی آقسه هم بوعشق اویی بوزیلمیدی

حیات

قراکوزینگ جانیم آلدی سمان یوزیم مونگه مشهود
حیات تاپگی دیسنگ یاریم جگربغریم نی قیل بهبود
قاشینگ محرابینی وصل اهلی ایتمیش قبله مقصود
باشیم یوزقتله اورسم هم انینگ فرقتیگه نی سود
ایسیتمه توتگی ایجانیم سنی یادینگنی ایسله سم
وصالینگ انچه لرمشکل ـ امیدیم شونده هم موجود
اگربیربارمیل ایتسنگ کوزیمگه کوزلبان سوزلب
کویرچه کویسه هم جانیم بسنده مینگه دور موعود
اگرچندیکه کویسه هم یوره ک بغریم وسونگاکیم
تاپردردیـــم ازلده هم ابد ده بیرمه بیر بهبـــود

(محمد آصف روزی)

سرو سمن

یوزینگ قویاش بوینگ سروسمن می هیچ بیلیب بولمس
اگرکونگیل ـ یورک بیرسنگ اوزینگ گه رام ایتیب بیلمس
بوقدرزیبـــا لیگینگ بیـرله غرورینـــگ آزراق بـــولـسه
بوتون آیدیک اورین تاپگی یوزینگگه تیرمولیب بولمس
غرورو کبـرینگ بیـــرلـــه مـریدینگ نی اونـوتگی سین
دقیق بـــولمی دچـــار بـولـدیم پس ایمدی قیـریلیب بولمس
قـاشینگ نـــی قـاقمه گیـل جـانیم یوره گیمنی الو بیرمه
اگـــراچیغ لسه لیلی بـوکـونگیل نی تـاپیب بولمس
سمـــان یـوزینگ لبینگدیـک قیـل اگرامکانی باربولسه
نـداقیل ســـن اوزیـنگ یـاریـم والا هیـچ کیلیب بـولمس
بیلینگنـی اوشله بـــان اوتسنگ منـی روزیگه یوللمی
کـویـــر یـوره ک وسـونگاکیم ولی هیچ ایریلیب بولمس

خوش کیلدینگیز

جهان ایچره ایزیل گن خلق میزیارب مدد قیلغیل
ایشاندیک بوجهانده غیرنینگ سوزیگه بیزبیلغیل
تیلیمیزگه گپ اورگی دیب ایشاندیک نیچه سوزلرگه
بوخوشکیلدینگ دیگن سوزلربیلن اوزیوره گینگ تیلغیل
انی جور وجفاسیـــن انچه لرتاتگی سیزایدوستـــلر
قولینگنی بیر بیراو گه بیر منهم توردیم سین هم کیلغیل
شرارتنی بوزی دیسنگ یراغینگنی قولینگگه آل
یوره کینگ بیرمسه اذنینگ همه نرسنگ بیله اولغیل
حقیقت اچیغ ای روزی سوزینگنی چینه بان سوزله
اگرایتمم دیسنگ حقنی سولرگلدیک سین هم سولغیل

(محمد آصف روزی)

ضیافت

دوستلربوگون نیگه بور بیروبار
همه جمع بولگن کشیلرشادخوار
فکریمیزگه سیز سفرقیل گی می سیز
یاپلو،منتووآشک شوربه یاهم قورمه بار
بارینگیزینگه کییم کییب سنگیز
تازه گلدیک کورینرسیزمشکبار
یوزینگیزقیزیل بولیب تورلاله سان
لاله یی صحرا بوگون سیزگه نی کار
سیزقریناش سیز اگرچه یوزتبار
قصدینگیزبیرگه همه دورلاله زار
قلبینگیزنی کینه دین اوزاق توتینگ
اَیتمه نگیزسن کیم سن وقیسی تبار
کبربیجا حرص بیکارنی تیپینگ
بیغله سین شیطان لرینگیز زار زار
سیزاولوغ سیزبولمنگیزهرگزکیچیک
اشرفیت آتینی قیلیمنگ جهانده سیز فگار
سیزیوره ک آغریتمنگیزای هرگزا
چاره سیزبولسنگ توریب سوینگ انار
بوزمان یوقدورانار دیسنگ اگر
مشورت قیل اوزلیگینگ دین ایت فرار
قول الله دور بوشورا برچه گه
قینه تینگ شورا بیلن سیزشوربا
پلو آتی کته دیب داشی بیلن
بیزگه بولسه نقصی یوقدوربار بار
بیر،ایکی،اوچ دوستمیزگه یاقمه سه
اهل یورت داشلر گه بوییر ناگوار

(قلم النگه سی)

خیر!اوت ایسین بولر فرهاد کبی
یا توریب کیتسین بوییردن نابکار
انچه مکروحیله بیرلن بیزبوگون
قانع قیلدیک قدرت الله نی بزار(بزور)
ایی سنگیزاییینگ بوگون بیرمشت بولوب
مین من و سین سن بیلن قلیمنگ فرار
هرکیشی گرکیلمه سه بیزلربیلن
ایرته پیشن اویی بولگی بیروبار

(محمد آصف روزی)

نادره بیگم غزلیگه (تخمیس)

کونگلینگنی مینگه عیان ایتیب کیت
عشقینگنی مینگه بیان ایتیب کیت
قهرینگنی کولیب نهان ایتیب کیت
{کیل دهرنی امتحان ایتیب کیت
سیرچمن جهان ایتیب کیت}

*****

دنیای سیاستنی گلی سین
همخبره لرینگ جان ودلی سین
آزاده وبیرلیکنی یولی سین
{دنیا چمن نی بلبلی سین
کیل شاخیده آشیان ایتیب کیت}

*****

بیریوزی همیشه دلستان دور
مخلوق خدای ذوالمنان دور
بیربیلسه خدانی شوایمان دور
{عشاق مقامی بوستان دور
عزم ره دوستان ایتیب کیت}

*****

آییم نیگه سین دارگه آسیلدینگ
دنیایوره گینی پاره قیلدینگ
ایزداش وشهیدلیگنی نه بیلدینگ
{مقصدنه ایدی جهانه کیلدینگ
کیفییتینی بیان ایتیب کیت}

*****

روزی توگه ت ایمدی سوزلارینگنی
سرغتمه گیل ایمدی یوزلارینکنی
ماهلرکیچیر ایمدی توزلارینگنی
{کیل عشق یولیده کوزلارینگنی
ای نادره در فشان ایتیب کیت}

بهار

بهارکیلدی عزیزم قولغه آلغیل نغاره
کولیب اوینه ب یوریگیل قیل چمنغه نظاره
یشیل کییم نی کییب برچه صحرا غه چاپر
قیزیل گلدیک آچیلر، یوریمه سن بیکاره
کیلورطوطی وبلبل سیره بان گل ایچینده
تعجب قیلمه غیل سن ، باردورتورلی نگاره
چمن ساری قیزیل گل،آچیلر تورلی لاله
توان قدرتنی آلور، همده یورک لرپاره
روزی تورغیل اویقینگدن ایمدی یاتروقت ایمس
چمن ساری قدم قوی قیلمه سن استخاره

(محمد آصف روزی)

ملمع

هرکسی بردوست نادان میکند گراعتبار
اوزقولی بیرله ایترمیش خلق ایچینده خواروزار
درگزینش دقت ودرانتخابت هرمدام
فکروذکرینگنی توتوب دقت بیله قیلغیل کلام
آنچه پندت میدهند پند بزرگان راشنو
یوق ایسه بیرکون سینی نیشتر اورربواژدهار
پس توهوشیاری بکن ورنه ترا زیرو زبر
آبرویت میزنند برخاک و نابودت کنند

افغانستان معاصر شاعر و یازووچی سی محمد یحیی حفیظی جوزجانی وفاتی اوچون
(۱۳۲۱ – ۱۴۰۰ هـ ش)

ستاره ادب

ادب آسمانیدین توشدی ستاره
حفیظی اولدی یوره ک بولدی پاره
حاجی یحیا حفیظی ایردی استاد
بشراولادینی ایتکن ایدی شاد
قلم اربابی ایردی همده شاعر
یازردی شعرلرینی انچه قاهر
اثرلرترقه تیب اوتدی زمانده
اوزی کیتدی اثرقالدی جهانده
قلم آلسه قولیگه تیبره تیب اول
تعجب ایله گی مانی نی درکل
دریغا،حسرتا ،افسوس پرسوز
یوقالدی بیزلره اول عالم افروز
منورقیل ای الله قبری پرنور
جهان ایچره ایدی اول شاعرزور

(محمد آصف روزی)

افغانستان معاصر شاعر و یازووچی سی رحمتلی استاد صدرالدین انتظارجوزجانی وفاتی مناسبتیده
(۱۳۲۲ – ۱۴۰۱ هـ ش)

مرثیه

هاتفی آواز قیلدی بس مبارک چاغده
اولدی دیدی انتظاریم اخبارات ترماغده
حسرتا و وادریغ ماتمده اولتوردی همه
حضرت والامقامیم جاننی بیرگن چاغده
اهل علم وهم قلم صابر وقانع هم مطیع
شکروحلم وهم فتوت بارایدی اوباغده
ایمدی کیم قوشیق اوقیسین انتظاریم یاغده
حالی کیم قوشقارچه چالسین موسیقی چارباغده
دپ وتنبور و دوتار بی ایگه قالدیمی بوکون
یاکه یاره چیقتیمی موسیقیا دوداغده
صدرالدین انتظاربیربحرایدی موسیقیده
سیسی ونغمه لری قینردی باغ وتاغده
خیر بومیراث آدم بیرمه بیر فانی بولور
صدرالدین باشینی قویدی جبراییل سوراغده
جنت رضوان نی بیر گیل ای خدااستادغه
قبری پرنور روحی شاد جایلری بولسین باغده

رحمتلی حافظ قاری رحمت الله فقیری وفاتی مناسبتیده قیغوداشلیک
(۱۳۳۳ ــ ۱۴۰۱ هـ ش)

مرثیه

بوقیغوالم یورکلریم تیلدی بوکون
بویورت اولوسیگه ماتمی کیلدی بوکون
جان آلغوچی کیلدی وبوکون کیچ قورون
موترنی یقیب قضا قدر قیلدی بوکون
بیـــرعالم وحـــافـظ کـــلام حقنـــی
مرگ یققه سیدین توتوب وقیریلدی بوکون
اول نیچه دهه درس وادب عرصه سیده
تیبره تی زبان همده قدم اولدی بوکون

(محمد آصف روزی)

سید محمدعابدی وصفیگه

عابدی میزشـاعرعـالم نشان دور دوستلر
اوشبودنیـاده معطر- درفشـان دور دوستلر
شرح احوال بشرنی بیرمه بیریازدی بوکون
اول کشی نی سوزلری هم دلستان دور دوستلر
مستعد وخـارق العـاده ایـرورایجـادلـری
بـاباو اجـداد یـولیغه پـاسبان دوردوستلر
انچه جـد وجهـدایتیـب شـاگردلر ایتی تربیت
شعـروادب یـولیغه اول بـاغبان دور دوستلر
ایـخدا استـادنـی عـالمغه مـأمور ایـله غیل
یولی آچیغ ایشلری هم جاویدان دور دوستلر

تورتلیک لر

(۱)
معلم

معلم هم اتام سن هم انام سن
معلم سن بیوک شان وعظام سن
بودنیا ده اگر کورسنـــگ محبت
خدا قیلگن عزیز والامقام سن

(۲)
یامغیر

ایخدا لطفینگ ایله یامغیرنی ارزان ایله گیل
بییریوزینی یم یشیل اولکه منی شادان ایله گیل
بیزگنه کار عاصی وهمده چیدم سیزبنده میز
قُم جاییگه قاربیریب برکت فراوان ایله گیل

(۳)
چَقیریق

ای اولوس سیزسیله نگیزاوزاهلینگیزدین بیرکشی
اولکه گه بولسین نمایان برچه گه ایتگن ایشی
قوم وقرداش دیب یوریمه نگ اوزی توغری بولمسه
صادق اوغلان همده افغان باشیگه بولسین هوشی

(۴)

ای اولوس اسلام بناسینی بیلینـــــگ
فرض عین دور شواوچین اجرا قیلینگ
کلمـــــه ونمـــاز وروزه هم زکـــات
حج بیـــت الله ایتیـــب قیتیـــب کیلینـگ

(محمد آصف روزی)

(۵)

خدانی قدرتین سورسنگ بوچوبکه بیر نظر قیلغیل
عجب گلله ب قیلور میوه اوریکنی هم خبر قیلغیل
ساووق اورمی بیلینگنی توت والا یوقه تر ابن نینگ
ندم سیزلـــیکغه چاره قیل آفت لردن حضرقیلغیـــل

(۶)

کوکلمده ییریوزی گلزار ایرور
برچه عالم سیرایتیب درکار ایرور
میسه باسماق بیزلره بیررسم ایمس
برچه اولاد بشرغه یار ایرور

(۷)

اورگیلی من قدرتینگدن ایخدا
قهره تان قیشدن منی قیلدینگ جدا
سرغییب ایکی یوزیم زرچوبه دیک
لاله گل دیک قیل سن اوزینگ ربنا

(۸)

بوپلومیندن ایمس اِیگیل قلم
چاره سیزمین سین بیلن اوردیم قدم
اصلیده عزت همیشه سین اوچون
مین طفیلی ایردیم واوردیم علم

(۹)

حاجی حبیب نان آلر
فرهادجان شعرگه سالر
فرید جان بیرله ذبیح
لبلرین تیشله ب قالر

بیت لر

آسمان انچه بولوت کیمسه گه رازینگ ایتمه غیل
هیچ کشینی دوست بیلیب سوزوگدازینگ ایتمه غیل
**
عیاللرگه خدابیرگن جمال وحسن هم زیور
یورک بغرینی قان قیلگی ولی عایله گه دل پرور
**
بهـــارکیلدی گل آچیلدی عزیزیم تورسین اویقینـگدن
چمن بولدی یغاچ گللب سین هم تورگیل اوزاورنینگدین
**
قدرتیم آزگرچه بولسه بوقدر
سقله سین ایگم منی مین هم بشر
**
گلدیک آچیلینگ گللر گلگونه بولینگ گلگون
یوزلرچه یشه ب نوح دیک میمونه بولینگ میمون
**
بیرلیک وبیردملیک وهم یارویاورلیک بوکون
لطف رحمن الرحیم دوربرچه خلقلرگه بوتون

(محمد آصف روزی)

یقین

گفت الله واركعوا با راكعيـــن
بنده را لازم بود دارد يقيـــــن
گرتوخواهی قلب خود را با صفا
روزوشب قيلگيل نمازينگ نی ادا
تا كه دردنيـا وعقبـا ســرفراز
بايدت ايمان واســلامت بســاز
هرچه را مردان حق فرموده اند
آنچه را باچشـــم دل ها ديده اند
چونكه اين دنيا دنی است ای جوان
لازم است شمشيرتيــز با ناكســان
عقل شمشيرات كه بايد كرد تيز
بعداز آن آب شياطــين را بريز
گرشما سبقت به دينداری كنيد
دايما برنعمت الله (ج) رسيـــد

(محمد آصف روزی)

قربانی

ای برادرکن یقین برابتلائی خالقت
ذبح حیوانی بکن بهرخدای رازقت
چونکه قربانی بجای کشتن انسان بود
شکرممنون خدای قادرورحمن بود
وقتی الله برپیامبرامرکرد ای بنده ام
وعده ییکه کرده بودی کن بجای بیننده ام
بهترین فرزندخودراذبح باید کرد خود
چونکه الله خواسته هایت کلهم آماده کرد
کرد خلیل این امرالله رابجان ودل قبول
بهرذبح نوجوانش قصد رفتن بی ملول
برد دلبند اش به کشتارگاهیکه باید بَرد
دست وپای ارجمنداش بسته کردتاکه بُرد
با غضب خنجربه حلق ارجمنداش میکشد
خالق اش اخلاص اورا میستاید میسزد
وانگهان امری به جبرئیل بفرمود ! ای امین
گوسفند نرزبهرکشتن اش بَر برزمین
جبرائیل ازبیم آن الله اکبرگفت هان
خالقت تحفه برایت هدیه کرد آنرا بمان
نیست معبودی به جزآن ذات حق گفتش خلیل
حمد گفت اش آن ذبیح برخالق رب جلیل
بعدازآن روز اضحیه برمسلمین واجب بود
گاوواشترهفت تن هم گوسفند رایک کُشد
بزوگاومیش را اگربهرخدا قربان کنی
جان فدای حضرت رحمن وهم منان کنی

(قلم النگه سی)

بودن ما درجهان تنها برای بندگیست
زنده گی با دین نمودن هم قرین پاینده گیست
هرمسلمان بایدت بهرخدا قربان کند
خودنه تنها بل برای دوستان فرمان کند
گفت پیغمبرکه دنیا کشت زارآخرت
عاقبت را ساخت در دنیا اطاعت بایدت

(محمد آصف روزی)

قهررب

طبیـــعت میرباید هـــــستیی آدم و حیوان را
چه زیبا گوشـمـالی میدهد ایـام انســـــان را
زآفات طبیعت تا گـــــــرانی های ارز روز
پیـــــاپی پشت همـدیگربیـــاید آتش پرســـوز
یکی شاد است وپرنعمت بنازد برزروزوراش
دیگرغمگین وخاک برسرزمانه کرده مجبورش
یکی راترس ازمالش بخواب اندرنخواهد رفت
دیگربی آب وبی نان است پیشیزی رانداندسفت
بکوبد سنگ پای لنگ حکیمی این چه زیباگفت
یقین آن دیده ام برچشم باد آمدوهمه جـا روفـــت
یکی ازسیـل مینـــــالد دیگر ازقیـــمت اقـــلام
کسی ازجنگ وخونریزی دیگر ازقتل نـــافرجام
یتیـمی سـر دهدویـــلا کجاشـــد مـادر وپـــدر
پـــدرسـرمیـزند بر در کجا شـد طفل نیـکوفـر
برادرخواهر خـود را بجـوید زیر ویـــرانی
عفیفـه دختـــر آدم چـــه خواهـد کرد میـدانـــی ؟
درودیـــوارخـــانـــه را بـــرد طوفـــان قهررب
بـجویـد مادری طفل اش ویلا ســر دهـد بر لـب
دَود مـــادرِمـــــادرســـــر لـــچ وپا لچ آه ویلا
نمیـــدانـــد کرا گویـد که با ما کمکـی بـنما
همـــه بی سروســامان میـدودهـرپشت سـرآبی
بیـــابـــد جای پـــاو لقمـــه یی نـــان بوتـــل آبـــی
کســی حالـش نمیپـرسد ودست اش را نمی گیرد
همه برحال خود گرید چگونه از ورطـه بگریزد
زمین سختست ودست کوته گروهی غرق دربحرست
گرییان گیرهمدیگربه ناحق باکسان قهراست
تمـــام حادثه هارا طبیعت چاره ســاز اش نیست
نه هم انســان بیچاره بخواهدهرکجـایی زیست

(قلم النگه سی)

همـــه هستـی عـالـــم راهـم ازجـن هـا و ازآدم
نگیـرند زیـن جهان چیزی بـجزانـدی زآه و دم
اگـر خواهـی دراین دنیـا به امن وامنـیت باشـــی
برو برســـایـه احمـد بـدان پراهمیـت بـاشـی
یقیـــن دانی که این حالـی زکردارخـودت میـدان
بزن برنفـس امـــاره تومشتـی محـکم ایـمـــان
طبیـــعت را خدایـی است بکن برخالـق اش شـکوه
اگـرتـــو اهـل ایمـانی مکن با آن تـوهیچ غزوه
تمـــام مشـــکلات دهـرآســـان مـیشـــود روزی
کـــه بر رب رحیـــم آیی ومغـرورت همـــه سوزی
اگـرقلبـــت منـورشـد وچشـم دل شـود روشـــن
همـــه دنیـــا ومافیـهـا مکـان امن و هـم مـــأمـن
خداوندا صفـایـی ده به قلـب تیره وتـاریـــــک
به چشم ودل ترا بینیـم وگر چندیـکه ره باریـک
بـــه فیـض آن رســـول الله توهستـی رب عالـمهـا
بـکن رحمـت ز رحـم خـود تمـام ابـن آدم هـا

(محمد آصف روزی)

سفرنامه

خدا توفیق مان داد و برفتیـــم شـــهرمولانا
دمی با دوستـــــــان جان غواص بحرمولاتا
بدیدیم مرقدغازی ایشـان سـیـــد محمد اوراق
که اودرجنگ انگلیسها رسید به شهره آفاق
ازآنجا میرعصمت را زیارت کردیـــم ورفتیم
کراماتش بهم چندی یکایک را بهم سفتیـــــم
نظام الدین خواجه راکه اولـــیای بر حق بود
بدیدیم تربـت اوراکه اوبودست زاهل جود
عکاشه آن صحابییست که بوسیـدمهر نبوت
صدا زد یارسـول الله ندای ســخت با قوت
به مرقداش نشستـــــیم وملنـگی بودآنجاچند
صفات آن صحابی گفت بما بنمودچندی پند
ضیافت کرد در باغ صحابی مســتری اعظم
بپخت شوربای لذتبخش که اوبسیاربود باطعم
نمازجمعه را خواندیـم ودرغولک بادوستان
وزآنجا قبرغولک را نظرکردیم دربوستـان
نظر درخانقاه افتاد وپرسیدم که اوازکیـست
بگفتنـد اب مولانا بهاوالدین ولد میزیسـت
دعا درحق آن کردیم ازآنجاراه پیـمودـــیم
به شیث ابن آدم رفته چندی چندبنمودیم {ع}
قدم برقبراوکردم بدانـــــم طول اوهم عرض
گرفت سیزده قدم طولش عرضش شش قدم درارض
وزآنجا احمد زمچـی که دردیواربلخ خفـته
درآنجا قبرچنـــدی بود دعا درحق آن گفتـــه
نمودیم صحبت قصاب جوانمرد بوداودرذات
جـوار مرقـداش دیدیـم قبور چنـد از اموات
درخت خشک بود آنجا زسردیدیم تا بر بـیخ
بکوبیـدند زائیرین همه باسنـــگ چنـدین میخ

(قلم النگه سی)

بقبـــرمحمد پارســـا وابن اش نصر پارســـا
به جمله اهل بیت اودعا کردیم وکل یکجا
بدیدیم قبر رابعه به بلـــخی شـــهره دوران
بیاد آن سخن پرور بگشتیم جمله با یاران
سخندان انوری شاعر ابیـــوردجای اوباشد
بخفته زیر خاکی چندچون او دانا کی یابـند
قبورخضرویه راکه احمد نام پاکش هســت
دفن بود کودک حلوا فروشی جمع آن پیوست
بیاد عاشق پاکی که در مزرع قـبراش بود
بخواندیم شعرمعشوقش رویم زانجابه هرچه زود
شنید ستی آن قصه که طفلان پادشـاها نـــند
به هر چه گفت باید شد والا کل پریشان اند
غضب شد تا رویم دریا که چشمه اش بود شفا
به موتر تیزتر رانی دوساعت راه روی آنجا
رسیدیم چشمه یی شفا نماییم غسل دردریا
بیامد مرد باهیبت سلاح بردست واه برما
بگفت ای ابن آدمها دهید برمن شما پنجاه
زموترمن گیرم پنجاه زآدم دوست من آنجاه
بگیرد بیست افغانی زهر انسان هم حیوان
تحییرکرد واقوالش همه درکل شدیم حیران
تبسم کرد وگفت ایجان مگرغسل درحمام مفتست
ویادرشهر زیست تان حمام را رایگان گفته است
نمیـدانیـــــد دربازارزهرچــه نرخ بیــع باشــد
که آنان میخرند ارزان فروشندهرچه میخواهد
منـم این چشــمه یی شـفاخریدم همــره دریا
اجازت دارم ازحاکـم گـذارم قیمتـــی هرجا
همه خـــیره شـدیم زانجاگرفتیـم سوب تنگیرا
تأسف کردیم وافسوس به ملک بی سر وبی پا
عبور ازپل نمودیـــم وبدریایی قلـین‌اش نیست
بشستیم دست ودامن رابه آب اندرکمینش نیست

(محمد آصف روزی)

بکــشتنـــد حاجیــی اعظم دوتربوز دیــارخود
بخوردیم چند بادوستان دراین بین مرشدی هم بود
حکایت ازکسی بنمودکه اواوزبیک بچه گویند
بنــام آته خــوان تــرک بابا ی اولــیا جوینــد
سفرراناتمام ماندیم و شب نزدیک بر گشــتیم
زیاران ســـبیل سیـــرراه وجاه بر بـــستیم
به صــدها آرزو امیــد به حرص بارهادیدن
دعابرحق آن کردن غرورازقلب خود چـیدن
خدایا قسـمـــتم کردی زیـــارت ابــن آدم را
بده راهــم به بیــت الله وزآنجاشــهر خاتــمرا
بخود پیچـــم احرامی بگویـــم تلبیـــه بر تو
طواف کعبه بنمــایم بمالــم سنگ اوبر رو
ازآنجــا راه ده برمن به شـــهراحمد مختار
که اوبربســت ظلمت رابه اِذن خالقش غفار
تویی تورب عالمـــهاعفوکن کل ذنــب مـا
طفــیل آن رسول الله بمادیدارت خود بنــما

مبارزه

ای کمیته توعمل کن آنچه خواندی پنج روز
یک به یک مسولیت هست وتودانش برفروز
پانزده تن اهل دانش دروورکشاپ با خودم
چندروزی رسم کردیم نقشه را با چند قلم
رسم نقشه هم گروپی کارتمثیل اش بگو
معرفت با هم دیگرهم گفتگوی رو برو
قصـه های ســـــود مند هاشم دانا ببین
سرگذشت اش بازگوکرد وحکایت هم زدین
بای محمد رابگو او را خدایارش شــود
کارباراش چون به اطفال است اودقت کند
گرعلمیاربامرادی هم غفوری را به هـــم
کان دانش هست آنها درنوشتن با قلـــــم
روزی وبابا عمررا با رفیق خابوک مدان
سهمداراند درضرورت میکند خاطر نشان
ای شرافت تومدیرپا گریز ات را بگــو
آن پلانیکه برایـــت داده بودند را بجـــو
ارجمندان را شفقت کن حقوق اش را بدان
آنچه روزها بحث کردیم تــویکایک بــازخوان
ای فکوری صاحب فضل وهنرهم ای عزیز
حادثه گرهســت گردد میکنیم نابود تیـــــز
ای حدیثـــه هم حلیمی یـــار باشد خالقت
درس دادیــد بهـــر ما سرسبزدارد رازقت
کیک ورانی راکه صرفش میکنیم ای دوستان
نوش مان بادا اگرســرسبز داریم بوستـــــان
ای درخت مشکلات خشکیده گردد ریشه ات
تـــانبیند رنج و تکلیف درد را از بیشه ات

(محمد آصف روزی)

تاشود آسوده مردم ازبرای مشکلات روزگـار
دست بدست هم دهیم تا آنچه مشکل بود فرار
ای خدا لطفی نما بردوستـــــان مـــــاهمیش
زحمت بسیار کردند ازبـــرای مـــا زخویش

خطر

ای خطر بـــرخیزمـا آمـــاده ایـــم
چـــــاره یی تـــــدبیـر خود را کرد ایـم
گـــربیـــایـــی بهـرمـا آگـاه باش
مـــاطـــریقت هـــای دفـع پیموده ایم
نقشه وراه فـــرار آموختـــه ایـــم
هـــــم سهـــولت را بـه خود افزوده ایم
چون مکـــافات عمـــل ها بهـــرهم
ما تمامـــا دست وپـــای بنـــــده ایـم

(محمد آصف روزی)

ای قلم

ای قلم تو گفته بودی با توام حق را بگو
من همان کردم ولیکن همقطاران را بجو
عهد می بندند به مردم میکنند کار دیگر
غافل اند از امر حق یا که نمیدانند مگر
هستی ماازبرای عدل واحسان کردنست
امرحق را بین مردم جاری وپیمودن است
آنکه عزم کردن خدمت به مردم را بدل
یاکه مانع مفسدان را میشود اینست عدل
بعضی اشخاصیکه حقگونزدشان بیهوده اند
حق وباطل را نمیدانند ومغز پرسوده اند
ای خدا توفیق کار صادقانه بهر شان
لطف فرما تاشود ملک حزینت شادمان

گفتار قلم

بشرعاجزبود دوستان نهایت کار خود دانم
مگر همت بشورانم بغایت مشکل آسانم
جهان یکسر پریشانست خداوندا عنایت کن
زدست وپا فتادم من ازاین خاطر پریشانم
به صدق ودل بگویم رازاین دنیا شنو دوستم
سراسر غم دهد ما را به این افعال حیرانم
به بالینم بیا یارا سراسر دل پراز خونم
تراهرلحظه میخواهم ولی امشب اثرخوانم
رها کردی دستم را و رویت را مگردانی
ترا جزاین نخواهم گفت اگرچندیکه میدانم
کتاب مدح ایمان رابه صدق دل عمل باید
خدای ذوالجلال خود دهم من عهد پیمانم
بلطف خالق بیچون شبانگاه دل به میدانها
نهاده سنگ روی دل زبهرنان به دوستانم
شبرغان ومزارم رایقین دان جای شیران است
سرپل فاریابم را مکان صوفیان دانم
توشاعرزیب دنیایی زدل هم جان وتن گویم
بریزم شبنـم تر را زگلهای بـــهارانم
گذشت از گیله هرچند بود مشکل ولی بهتر
اگر گویم مرا پیداست عیوبی بهر شعرانم
قلم گفتا قدم بردار از این ابداع خود روزی
خطاکردم من ای دوستان از این کارم عفوخوانم

(محمد آصف روزی)

استقلال

مبارک باد استقلال هر آنکس را که آزاد است
بدورازجهل ونادانی دیاراش یکسرآباد است
هرآنکه مستقل باشد رسد برمقصد اش روزی
اگربخت اش کند یاری والا مثل بد زاد است
ده ها کشور که آزاد است زجهد خود شدند آباد
مگر این ملک غمگینم چرا هر روز برباد است
خدایا این چه کابوسی که اینقدرکشت وکشتاری
هرآن لیل ونهار ما پراز اشراروافساد است
به یاد من نمی آید که روزی درامان باشیم
بجزچند روز محدودی بما تحفه زصیاد است

بهارمعرفت

ای بهار معرفت سرسبزبادا خـــاطرات
خرم وشاداب گردان تاکه باشیم شاکر ات
مردم این ملک ویران درغم واندوه و درد
سوختند درآتش جهل ونفاق این فاخر ات ؟
اتفـــاق وهمـــدلی ودوستی با همدیـــگر
میکند نـــابود ویران دشمنـــان ناظرات
هـــرکـــه را آدم شمردیم بهرمایاورشود
زیربوریا گژدمی بود.پس چگونه باورات
لاله هـــای که تو درروی زمین پرورده ایی
بهرریخت خون ملت سرخ شد.این ناصرات ؟
ازخـــدا تـــوفیق بردشمن ویـــــا نـــــابودیش
کن تمنـــا روزیا ! ازذوالجـــــلال قادرات

(محمد آصف روزی)

بمناسبت روز زن

زن که مخلوق لطیف وقدرت نام آور است
کرد توصیفش خدا مارا یقیـــن وباوراست
عزت وشانش بلندست گرچه جسما است نحیف
زن مدیروهم رییس ووالی وهم داور است
روزی ازسال را برایش جشن نوروزی کنند
بی خبراز امرحق هر روز روز مادراست
درمحبت هم رفاقت درجهان بیجوره است
هم به میدان جهاد وهم نبرد زن صفدراست
زن نه تنها پاسدار خانه وکاشانـــه است
عشـــق او بـــرهـــر امورودفتر است
غریبان یک روز را سالی به زن کردند نثار
مسلمین هرروز را هدیه کنند این بهتراست

عشق ناپیدا

آلا ای عشق ناپیدا دلم میل ترا دارد
بدون تو شوم شیدا دلم میل ترا دارد
شبان گاهان بیا یارا دلم میل ترا دارد
منم مجنون تویی لیلی دلم میل ترا دارد
اگرمن راست گویم وا دلم میل ترا دارد
یقین دانی منم شیدا دلم میل ترا دارد
قدومت خوش دراین ماوا دلم میل ترادارد
جبین ات رابما بنما دلم میل ترادارد
صراحی گردنت برقست برای عشق نا پیدا
بشکر آن پری صـــلا دلم میل ترا دارد
نماز وروزه ام بهرت نثار وهدیه یی بادا
نمیـــگویم بکـــذب والله دلم میل ترادارد
به فکرآن پری پیکرشب وروزم زوالی شد
به کاروبار تو سهلا دلم میل ترا دارد
برآن روزی رسید قلبم به عشق خالق یکتا
خجسته باد وهم وصلا دلم میل ترا دارد
اگرتقصیر میگویی ویامعذور میداری
ملامت کن مرا جانا دلم میل ترا دارد
منی عاجزتوان قدرت تحریرراهرچند
ندارم راست است افوا دلم میل ترا دارد
شبم نیم است ومن مانده عزیزم لطف فرمایید
اگر باشـــد اجازت ها دلم میـــل ترا دارد

(محمد آصف روزی)

درمقام والای معلم

آنچه من خواندم که تومخلوق محبوب خدا
هســـت کرده ازبرای رهنمایـــی مرحبا
ابن آدم راتو هردایم به علم پرورده ایی
چونکه تویارب به فرمان خدا هوکرده ایی
هرکه خودراازبرای دانش و فضل وهنر
کرد تسلیم وفدایت شد بدست آورد زر
زربدست آوردن آنگونه که توپنداشتی
بلکه دانشرا به انسان تو میسرساختی
گرنبودی جمله عالم کوروهم کربی ملال
جهل انسان تاریکی وظلمتست وبی کمال
هرجهالت راتوهستی ضد که چون احساس تو
زنده گرداند به عالم قدروشان هم پاس تو
پاس توهربنده رامقبول وهم واجب بود
احترامت هر مدام ایجاب اینجانب بود
هرچه هست والا مقام وعزت وشانت مرا
ازبرای این بود واجب که پیمانت مرا

شرح حال

ای برادرگرنداری معرفت اینرا بدان
زاده یی این کشوراستم شرح حال من بخوان
هست آصف هم محمد این برعکس نام من
ازنیاکان جمله بودیم همچو دیگر سروران
جد واجدادم همه بودند ومسلم همچنان
چون نیاکان مراپرورده هست افغانستان

(محمد آصف روزی)

ای خدا

ای خدا رحمی نما برحال ملیت های خود
مانده ایم برزجروجور ازدست فرقت های خود
دولتی را خود به رای وهم به زحمت هست او
داده ایم مشروعیت باشد به خدمت های خود
خدمتـــی کردند برما با تفنـــگ وآب وگاز
آنچه هیچ اش انتظاری به صداقت های خود
ما ندانستیـــم زعقل وهم تفکر های تو
کرده بودی پرورش برقتل رعیت های خود
ازهمین رو دیده ام صد درد وتکلیف وشرار
چون مکافات عمل دیدیم زهمت های خود
من یقین دارم ترا پرورده هست لامذهبان
ای غنی میگویمت صدمرگ ولعنت های خود
لعنت ونفرین مخلوقات الله بایدت
قتل کل کردی بشررا توبه فکرتهای خود

مادر

گربجویی درزمین والامقامی مادرست
فیض بخش وروح پرورانس وجان راباورست
قدرت وصفت نباشد بر قلم های زمین
خامه یی بی کیف الله خودستوده است ای امین
قدرمادربودن وحلم وامان برتوبداد
جنت الفردوس راتحت قدوم تونهاد
بعدازآدم دروجودت چندچندی فکرکرد
صورت وسیرت بداد وجسم پاکت بکرکرد
حق ترا درآیه های چند قران یاد کرد
بعداز آن ابنای آدم برزمین آباد کرد
هستیی عالم همه ازفیض اقدام توهست
نعمت واحسان الله ج بی تو کی آید بدست
عظمت ووالامقامت افتخاراست مربشر
چونکه هستیی همه عالم تراباشد ثمر
لطف الله ج را نگرتوصیف مادررانمود
صاحب آدم بکرد وبارو باراوراستود
شکرت الله ج بنده هاراابن آدم ساختی
ورنه انسان هردوعالم رابه یک دَو باختی
وقتی پای سرنهادم برزمین سخت سخت
بیملال ایستاده بودی برسرتختم تخت
ازامید وآرزویت نعمتی آید بدست
افتخارمادری را برتوداد روزالست
هست کردی تومرابارنج وتکلیف زیاد
بی شکایت روز وشبها عشق توبرمن فزاد
لطف عفوات راکشابرمن توهستی سرورم
من تمنا میکنم بخشی مراجان پرورم

(محمد آصف روزی)

مادر

هرچه من خواستم ترا وصف ات کنم ای مادرم
خامـه ام همـــت نـکرد ونـــاتوانی یـــاورم
خامـــه یی مخلوق الله را نبـاشـد وصف تو
بسکه الله خود ستوده است وصف تودل پرورم
عظمت و والا مقامت افتخاراست مربشر
چونکه هستیی همه عالم ترا من باورم
وقتی پای سرنهادم برزمین ای هستیم
بیملال ایستاده بودی روز وشب توبرسرم
هست کردی تومرابارنج وتکلیف وزیاد
بی شکایت تاکه من مثل دیگربارآورم
هیـچ اولادی نمیداند مشقـت های تو
من تمنا میکنم بخشی مرا جان پرورم
من تهی دستم نمیدانم چطور احسان تو
خود ببخشا ورنه من از درد ورنج سینه درم
اینقدر میگویمت مادر! ترا وقت سحر
روز مسعودت مبارک گویمت ای خاورم

ظفر

ای بنی آدم بخود ظلم وستم ها رابمان
مینمایی بهرخرسندی دشمن ها بدان
هست آنها دشمن بر دین ومذهب هرمدام
چونکه الله خود بفرمودست لن ترضی بخوان
همت وغیرت نما تاخود رسی درعافیت
لیس للانسان الاماسعی است بیگمان
گرظفرخواهی به آنها پاک کن توسینه را
ازهوا واز هوس ازذنب وعصیان تاجهان
گردد آزاد ازجفاوجورناسور این وطن
ازیهود واز نصاری باهمه یاران شان
قتل وکشتاری که درعالم یکایک میکنند
تاشود مسلم پی هم تابع ومتبوع شان
آنچه فکرش میکنند خواب وخیال است وهوس
سوره فیل رابه یاد اش آورم من همزمان

(محمد آصف روزی)

ملت غیور

ای ملت غیـــــور دیار حزین من
بگشا توسینه تا که نگیرند تورا یخن
تاکی خوری فریب شیاطین این وطن
آزاده زی لباس تحـــــیر مکن بتن
هرگز نکرده جد تو زنجیر ددمنش
وارث چگونه ظلم وستم راکند رهن
دستی بدست هم بدهی تاکه صلح شود
ملا دیگرندوزد وبزاز هم کفن
نجار بدشگون نکند تابوتی تیار
غسالرا بگو که نبندد دیگر ذقن
سرسبزباد عمرعزیز بشرهمیش
غمها بود بدوروخواطر شود چمن

سیاحت

عازم اندخوی شدیم ای ســـیدی ذو الفنون
ما سیاحت میکنیم چند روزه است دنیای دون
گر ترا میـــــل چکرباشـــد بیا همراه ما
ورنه ما خود آمدیم جایی نباشد بهر چون
افتخاراست باتو باشیم ای سراج سیدی
میزبان ما شوو تاما شویـــم مهمان تون
چای وچاکلیت سمرقند با برنج وگوشت لاند
کشمش اش بسیار باشد روغنش از کاف نون
سبزیش ازسرپل ونمک زکان اندخوی
رومی وپیازوزیره،میوه بامرچ ولیمون
تو سراج سیدی نان ده وهم والامقام
نام نیکت هست هویدا ازشبرغان تا برون
من چه هاگویم ترا ای دوست دانا نکته سنج
روزی ودوستان اورا هرچه داری پیش کن

(محمد آصف روزی)

مبارک نامه

ای قلم بنویس مبارک نام را بهر ادیب
آن ادیبی که بود شایسته کرسیی زیب
عالم علم ریاضی هم لسان ونکته دان
نابغه یی عصر خودباشد واستاد بیان
زینت علم وعروض وقافیه را با بدیع
شرح احوال معانی را نموده است او وسیع
کرد خدمت درمعارف چند چندی روز وشب
تربیت کرد ابن این ملک حزین برفضل رب
فخراین کانون علم وهم معارف بوده است
بردیار خسته ورنجور واقف بوده است
اهل این ملک هزین دارد امید بیکران
تاشود پیدا کسی خدمت نماید هم زمان
حال این خواب وخیال مردم ماشد بجا
چونکه این فرزند صالح تربیت کرد رب ما
لطف یزدان است برایش این مقام ومنزلت
تا که خدمتی کند برمسلمین هم دلت
قاصدا تبریک گو این پست عالی رابشان
روزی ات باصدق ودل بنوشت این نامه بجان

لعنت

لعنت برآن کسانیکه اوجنگ میکند
عاقل چرا شعورخود اش رنگ میکند
لطف وسخاوت اش بکسان لنگ میکند
جای قلم بمال کسان چنگ میکنند
گم کرده است شرافت خود بهر زیستن
شب ها وروز درطلب اش زنگ میکند
یادش بیار دست قضاو درکمین اوست
قبری بخود زمین بجهان تنگ میکند

(محمد آصف روزی)

فعل طبیعت

طبیعت راعجب طبع است وفعل اشرا رضاباشد
شـــب وروز وغم و شادی و لذتها بجا باشد
طلـــوع صبح آســـایش چه زیبـــا لذتی دارد
بشـــرط آنکه هرکـــارت محبت بـــاخدابـــاشد
تمـــام هستیـــی عـــالـــم هـــم ازانســـان وحیوانها
زمیـــن وآسمـــان هـــاوستـــاره ها فنـــا بـــاشد
هـــرآن چیـــزی کـــه میبینی و بنیـــانش نابودیست
مگرآن ذات یکتـــارا صفـــاتش باصفـــاباشد
تمـــام فـــاعل دنیـــا که کـــارش راهمی بینی
زساخت وساز هستی ها همه یکسرفنا باشد
خـــدا آن خـــالق کـــونین ودنیـــا و مـــا فیها
به کاف ونون نمود ابداءکه این امرقضاباشد
زمیـــن وآسمـــانهـــا وسیارات وهم انجم ها
هـــرآن چیزیکـــه میبینی به حکم ربنـــا باشد
نبـــاتـــات وگیـــاه وسبزه هـــاوهم چمن زارهـــا
هم ازانســـان وحیوانهـــا ووغیره انتهـــا بـــاشد
یقبن دان آصف روزی که الله رب عالم هاست
طبیعت صنع آن ذات است که منکرراجزاباشد

شهنشاه فهام

آمـــدم بـرتـربـت آن بـــابر والا مقام
تابـبوسم خاک پای آن شهنشـــــاه فهـام
آن ابرمردیکه درتاریخ ثبت است نام او
باقلم های زرین درصفحه های عزونـــام
عدل وصدق وزهدوعلم ودانشش اندرجهان
گـــربجویی کـــم بیابی مثل اورا ای عظام
درسیـــاســـت اوبـــود یکدانـــه روی زمین
درصـــداقت صـــادق ودرفکروعلمش اوتمـام
فـــاتح روی زمیـن خـوانندااورا اهـــل دین
ازاثـــرهـــاوبنـــاهـــایش نمـایان است وعام
حرف تـحریرخط مکتوبی بنـــامش زد رقم
دفتـــرودیـــوان او برایـــن سخن هـاهست پیام
نـــام پاک او ظهیرالـــدین محمد بـــابر است
آصف روزی نوشت این نکته هارا والسلام

(محمد آصف روزی)

چشمه محبت

درچشمه محبت شرم وحیا نهان داشت
دیدم به چشم آن من یک قبضه کمان داشت
تیری جهید ازآن چشم برطرف قلب مسکین
تسلیم آن نیکو شد.واه آن عجب نشان داشت
مسکون قلب من شد.مفتون عشوه اش من
ببرید هوش وفکرم اوجلوه نهان داشت
بعد ازرسیدن دل دربحرعشق ومستی
آسوده کی توان شد.راز ونیاز جان داشت
آرامش درونم یکسرزسربیرون رفت
گفتم بیاراین را اویکسره گمان داشت
بیخود زخود برفتم درکوی مأمن او
دررا به حلقه کوفتم دیدم که پاسبان داشت
آمد کسی زخانه در راگشود واین گفت
افسوس برتوبادا گویا که اوجهان داشت
باچهره قهر آلود نگریست بسوی من
گویا که آتش چند یا درد درزبان داشت
گفت های مست وبیخود زینجا چها نمایی
گفتا که یار یارم اوحرفی برزبان داشت

رفیق

یک رفیق قیرگون وگل بسر دارم خری
تند وتیز وچابک وگلگون ثمردارم خری
قد سروباریک کمر سرهم بسان مشت طفل
دل پذیرو مست کن وبی مگر دارم خری
هرکه اوباخود بدارد درد ناید هرگز اش
هم طبیب وهم دوا باشان وفردارم خری
گرخوری قدری بشب تاصبح گردی عقربک
کوه گرد کاه به چشمت زین بتر دارم خری
ورخوری بامداد با چای مست گردی تا به شام
تیزسازد فعل وشغلت بی بصردارم خری
اربه کرسی گرنشینی کار برتوچرخ زند
قدرت وزور اش نگر بی بندوبردارم خری
گرقلم بردستگیری خود نویسده هرچه خواست
قلب پرخون چشم اوبا اشک تردارم خری
صورت زیبای اوبانام پاک اش گویمت
تا و را ویا الف باکاف اگر دارم خری
چهره میمون او درفوق تصویر اش کنم
گر خری خر.خرشو زین بدگهر دارم خری

(محمد آصف روزی)

اندرز

میروی درمسجد ازبهر سجود
ترک غیبت کن والا آن چه سود
سربه سجده می نهی بهرخدا
پس زبان طعن وقلب سنگ چرا
کینه ازدل برکن وبغض وحسود
تا رهایی یابی ازوسواس زود

(قلم النگه سی)

غم مخور

غم مخورای جوزجانم اسپ توهم میدود
سوتغذی بوده است اوروزی فربه میشود
شهرماراجونبود ودشت ماراهم علف
مشکل اسپم چه باشد تابه بالابگرود
سال آینده نظرکن گرشودراهش امان
میدودبااسپ قیصارجای سبزه میرود

(محمد آصف روزی)

سحری

ای سحرمسحورتو داناتراند
قدرشان والا مقام بالاتراند
هرسحردیدم بدسترخوان خویش
پیش ازاین ماه من ندیدم آن خویش
چکنی وماست وپلو با گوشت گاو
چای گرم وآب ســـرد وکا راباو
سبزی وترکاری وهم میـــوه را
گفتنش سختست ولی زین شیوه را
چونکه الله ج بنده راقدرش ستود
آنچه ازنعمـت بود اعطـا نمود

چاره ساز

چهارچاره چاره ساز است درمیان انس وجن
دین وایمان علم واحسان شغل و افکاروزین
دینت اسلام است اگرسالم بمانی ازهوا
کبرناشایسته راازخود برانی درقفا
گر ترا ایمان باشد اندکی درقلب خود
لب به تسبیح میزنی تهلیل وهم سربه سجود
علم اهل اشرابه بالامیکشدتامشتری
علم دنیایست که بااومیتوان عالم خری
علم باایمان ودین انسانرا والاکند
اشرفیت راشرف بخشدودل دریاکند
شغل تودرسایه ایمان ودینداری بود
خیروبرکت مرترا بدون زینهاری بود
گرتراانديشه يی درفکرعقبی باشدش
چاره سازش مرتراعالم دنیا باشدش
عالم امکان ترا امکان سازآخرت
کشت کن دراین جهان تاکه ترابودناصرت

(محمد آصف روزی)

حذرکن

دلاازحرص وآزخودحذر کن
زخواهش های بیجاهت گذرکن
هیـــاهـــــوی زمـــانه را ببینی
بچشم دل به آنها یک نظر کن
نگـــارمن بیـــا بـــا مـــا سفرکن
رقیبـــانرا همیشه دیـــده تـــر کن
بپوش پیراهن گلداروزیبا
هوای خانه ما را بسر کن
زمستان سرد وحلال اش توباشی
به رنگ زرد وزار من نظر کن

(نی نامه)

واعظی ازخود حکایت میکند
ازغم واندوه شکایت میکند
عالم فانی بکس نکند وفا
چشم دیداش را روایت میکند
مال دنیارا وفایی نبوداش
حرص وآزات رانهایت میکند
نیست بقایی مال دنیارابکس
رب عالم ها هدایت میکند
روزی وقوت همه الله دهد
قول ایزدچون صدایت میکند
بهرفرزندوعیال وطفل خود
آنچه بردست است قناعت میکند
شکرمیگوید هزاران شکرشکر
ازخدایش صد رضایت میکند
نعمت الله ج بر اوارزان بود
هرچه پیدا کرد قناعت میکند

(محمد آصف روزی)

درد دل

درد این دل را شوی درمان تو
مهر دنیا را فدایت میکنم
گرکنی روزی تویادم جان من
هست وبودم زیر پایت میکنم
میسرایم شعرها بریاد تو
ناله ها ازدل سزایت میکنم
روزی گرعطفی کنی برحال من
لطف آن یزدان صدایت میکنم
خسته ام سرتابه پا از زنده گی
گیله از دست جفایت میکنم
غیرمن گیری تودست دیگری
روزوشب ها بد دعایت میکنم
این همه رنجی که دادی عشق من
قلب زارم را گدایت میکنم
روبگردانی توازمن ای نگار
باهزار عشوه رضایت میکنم
گرنصیب گردد ترا قسمت بمن
عمرخویش را جان فدایت میکنم

چهره شعر وغزل

آه ازآن روزیکه من دل بسته ام
پر وبال آرزو بشکسته ام
من نمیدانم چنان ام یاچنین
حرص وآزخود بهم پیوسته ام
بسکه خرسند خیالاتی شدم
چشم بازوهم دهن چون پسته ام
میدریدم دامن صحرای شعر
هم چو طفلان غبی نورسته ام
برگروه شعرخوان پیوسته ام
با دل وجان بهرشان دل بسته ام
خواندم وخواندم زایشان شعرها
زنگ قلبم با قلم بشکسته ام
چهره شعروغزل وزن وقفاست
من زهردویک بیک بگسسته ام
فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
با طلاطم بحرعشقش بسته ام
میل دل میلان عشق وآرزوست
من بهم این هردو راپیوسته ام
باوجود الفـــت صدق وصـــــفا
جسم وجان گوید که من دل خسته ام
آرزوی حرص تن تن پروریست
زان سبب حرص وهوس بشکسته ام
دشمن حرص وهوا وخواهش ام
من بهم بی مغز هم چون خسته ام

(محمد آصف روزی)

پلودزد

شخصی اعلامیه داد درمسجدی
پلو ام همراه با دیگ ام دیدی ؟
پخته بودیم ما پلو بردیگدان
تاکه دم گیرد رسد مانند نان
دانی آن نانی که دردیگ بهرکیست
نان شام شانزده تن آن بسیست
نیت ما آن بود این نان خوریم
همره اهل وعیان خود نعیم
دانی آن نانیکه دردیگ بود چه شد
دزد آمد روزیی مارا ربود
آمدم تاهرکسی دیگم ربود
نان آن را خورده باشد زود زود
اغلبا از ترس آنکه آن ولد
دیگ ودسترخوان مارا هم خورد
نان دیگم بخشش اش باشد آلا
دیگ من را آورد بهر خدا
دعوایی هرگزندارم باکسی
تنگدستی مجبوراش کرده بسی
شخص دیگرآمد وگفت ای خدا
بوریی آردم ربودند این پگا
خانمی با طفل خود گریان بگفت
تخم ومرغ وچندچیزیرا بسفت
دزد آمد بر د ومن را تارپود
هست وبود من همه یکجا ربود
فکر کردم این چه حالت بوده هست
غیراز این از دزد چه ها آید زدست

(قلم النگه سی)

دزد دزد است دزدی است افعال او
شغل او باشد نمودن زیر رو
مردی آمد گفت دیگت یافتم
باغضب به سوی اوبشتافتم
باقصور دل بمن گفت ای فتی
گشنه بودیم چند روز داند خدا
این شنیدم قووت وهوشم پرید
تنگدستی را چنین آید پدید
فکر کردم این چنین وضعیتی
تنگدستـــــــی آورد مصیبتـــی
درچنین حالت چه ها کردن بکار
دورباید کرد هرچنداحتکار
غیر از این دست ارادت دردیار
لطف فرماید دهد هم خواروبار
قحطی وهم قیمتی دراین زمین
روزی ازبین میرود دانی یقین
ظلم میباشد به فردی انحصار
کار او باشد همیشه احتکار
این چنین بیچاره گی دراین دیار
پول کافر آورد این را بـــــبار

(محمد آصف روزی)

مرغ چمن

حرف من وگمان من یکسره گرنمیشود
وای بحال زارمن این همه سرنمیشود
مرغ چمن بسرخورد گرنرود بهردمن
سستی وتنبلی کندزخود خبرنمی شود
گل همه رااثرکند وای بحال زارمن
کنده بودم بخود لحدجزمن ضررنمی کند

حلال مشکل

صدها دعا بگویم تامشکلت شود حل
حلال مشکل آنست بایدبراوایمان داشت
بیماردوستم برهان یارب خودت شفا ده
جزتوشفای عاجل کس کی همیتوان داشت
گرقافیه قفارا مشکل شود هویدا
شعردیگرگذاریم تاسهل وهم بیان داشت
الطاف انجمن راساز و نواش ماییم
باطبل پرعطوفت صدهاچنان جوان داشت

(محمد آصف روزی)

خواب پنجشنبه

باکنج فکر وگوشه چشم خواب دیده ام
هوش ازسرم پریدوهم ازآب دیده ام
دی گفت،هاتفی بمن ای نوردیده ام؟
برخیزو رو برهی راکه بر گزیده ام
باجمله دوستان برفتیم سوی شرق
دانید کجا و؟بیت کرا بررسیده ام؟
حاجی بخنده گفت ندانند بجز من این
ازبهرچه وسوی کجا راه بریده ام
رامین باچیغ بگفت رویم سوی والدم
برطرف واحدی وشرافت پدیده ام
درعالم طبیعت وهم ازکائنات شرق
پیش ازرسول وحاجی من آنجا رسیده ام
سرمعلمین بخواست بضیافت همه بهم
واجب بود پذیرش دعوت بقبولیده ام
حالا که هرچه هست رویم مابهم همه
بامرچ دولمه،سبزی وآش راچریده ام
حالاکه هرچه هست رویم مابهم همه
واجب بود پذیرش دعوت. بقبولیده ام

بمناسبت (۵۷۶) مین سالگرد تولد امیرالکلام میر علیشیر نوایی

قلم گفتا زیاران است نوایی
دمادم گوش به فرمانست نوایی
سیاست های او دربین مردم
به مثل کوه یمگان است نوایی
مبرسوی دلیران تیغ وشمشیر
که مارا باغ عرفان است نوایی
هرآن ناکس نمیداند شعوراش
که آنها خوان دوران است نوایی
اگرگویـــم یکا یک وصف اورا
یقینـــا لطف یزدان است نوایی
صداقت های او دربین مردم
اضافه تر زیاران است نوایی
نوای ناله دل را چه گـــویـم
که اینک عهد وپیمان است نوایی
به خنجرمیتوان آهوشـــکارید

(محمد آصف روزی)

نوشتن امر رحمن است نوایی
نوایـــی را اثرهای فراوان
همیشه پیش چشمان است نوایی
برای سینه های غمگساران
فروغ قلب ایمان است نوایی
زجان ودل بگویم دان یقینا
یکایک برتوقربان است نوایی
مفاعلین مفاعلین فعولن
که تحریرم به اوزان است نوایی
قلم پر رنگ ومن عاجز همیشه
که عامل بهر قرآن است نوایی
قبوراش را فراخی باد یاران
قلم را چشمه ساران است نوایی
کلامت را به آخربرتو روزی
بدان نزد عزیزان است نوایی

مرثیه بمناسبت وفات شاعر و نویسنده معاصر کشور محمد یحیی حفیظی جوزجانی

دریغا مرد میدان ادب رفت
زملک شعر خاقان ادب رفت
حاجی یحیا حفیظی مردشاعر
حفیظی مُرد وجانان ادب رفت
جهان بگریست درفوت ابر مرد
زمین خالی شدوخان ادب رفت
تاسف میکند مردم به بُعد اش
بریددرکل زما جان ادب رفت
دریغ وحسرت وافسوس صدافسوس
گذاشت مارا و او کان ادب رفت
چه گویم ازبرای کان دانش
زبین اهل علم جان ادب رفت
به من گفت هاتفی ای نوردیده
باذن رب یزدان ادب رفت
درود ورحمت الله ج پیچد
محیط وقبرووروح کان ادب رفت

(محمد آصف روزی)

بمناسبت وفات الحاج قاری رحمت الله فقیری خطیب مدرسه ابوسلیمان جوزجانی

مرثیه

چه شدامروزشبرغان دیده نم شد
قلوب مرد وزن مملوزغم شد
فتاده آسمان یاارض فرورفت
ویاعالِم زدنیا رفت وکم شد
بیادآمدمرا قولیست برحق
اگرمُردعالِمی عالم ندم شد
تزلزل درخواطرگشت هویدا
همه چهارسمت این ملک پرالم شد
شنیـــــدم شهادت استادحافظ
زبانم لال وگوشهایم اصم شد
نه تنهاچشم وگوشم کوروکرشد
به فوت قاری رحمت الله فوت امم شد
خطیب مدرسه بودند درین دار
امام ورهنمای ما به دم شد
خدایا کن تورحمت حاجیی ما
دراین دنیابه خدمت قدعلم شد

برغزل محمد عارف مرشدی (تخمیس)

هیچ نبود درجهان خودتوبودی جهان من
فطرت انس وجن را هست نمودی جان من
ارض وجود زندگی برگزیدی ایمان من
(نیست بدل هوس چنان ایکه تویی چنان من
عشق وامید من تویی ای همه چیزوآن من)
*****

قالب طرح کائنات خا لق من روزی فزود
ارض وسما وکوه راکی؟،اثری زتاروپود
شمه یی ازبوی رضا تحول آفرید وزود
(تاکه نبود درجهان هیچ نشان زهست وبود
ذات توام پدید نموداین همه حسن وشان من)
*****

قدرت وقادری توهســتِ وجود من بـــداد
روح مرا به امرخودقالب طرح نو نهاد
جان به جسم من براند خالق،ورب نوح عــاد
(مستی وعشق وآرزوهرنفسم شود زیاد
تاکه خبرزتورسد درهمه جسم وجان من)
*****

قدرت خالقیی تودرهمـــه کوه ومـــأمنی
جــاه وجلال وعزتی ازتوبود بــه هرمنی
دیده به من نمیکند صـــاحب ملک ومسکنی
(کرد همه جستجوترا درهمه کوی وبـــرزنی
هست نشان قدرتتِ درهمه ی جهان من)

(محمد آصف روزی)

بینش چشم انس وجن اشعه زنورتوگیرد
هرطرفی نظرکند ازسرکوه تا به رصد
قــدرت قیومی تووا‌ضح بــود تابه ابد
(دیده زباغ وراغ نیکوحسن تراهمی بیند
حسن تورونقی فزود درهمه ی جنان من)
*****
گرتونمیبودی بدل هیچ نبود می نـــه کس
مثل گیاه مأکولی بسوخته می بمثل خس
اشعه ی نورروشنت آرزوی هرذی نفـس
(هرطرفی چودیده رفت حسن تراندید وبس
درطلب توام همیش زهره ی آسمان من)
*****
خالق خیروشرتویی سازمن وسفرتویی
مالک سود وضرتویی روشنی بصر تویی
رازق هرنفرتویی قادروهم قدرتویی
(ماه من وقمر تویی عشق من وخورتویی
ازهمه حال خبرتویی ایکه تویی نشان من)
*****
فصل ربیع آرزو رسته شود به مثل تِیـــن
ماه نو وبــهارنوهســت نمــودی هـم امیـن
پیدا نمودی انس وجن هم آسمان وهم زمین
(کیست که نام تونديد درهمه جا زکفرودین
جمله ترا سجده کند ای مه من یگان من)
*****
خون بهارعشق توجـــاری بود به جســم من
الفت صبروکفرودین کِردۀ نفس وخشم مــن
روزی نمیشدهیچ پدید جان ندهی به رسم من
(درفراق حسن توریخت چو وابل ازدوچشم من
سوخته جسم وجان را مرشدی شد عیان من

(تخمیس دوم)

شبی آوازغیب آمد سری سفتن ضرورت است
ربود ازدیده خواب من اوراجستن ضرورت است
غم دنیای فانی را زدل روفتن ضرورت است
(دوچشمانم چودریا گشت شناکردن ضرورت است
ندیدم حسن زیبایش خیال دیدن ضرورت است)

*****

بخواب نیمه شب رفتم بدیدم رویایی چندان
تپیدم هرطرف رفتم بجستم جنـت رضـــوان
بدیدم بـاغ جنـت را هم ازحوران و ازغلمـان
(دوچشمانش چوبادام ودهن چوپسته خندان
دوزلفانش دوزنجیری درآن بستن ضرورت است)

*****

هزاران صورت زیبا کمرباریک و سیمین رو
نهان درسیرت حسنش قدش سرو وکمان ابرو
صراحی گردن وگل خو لبش غنچه ودرازمو
(چـــو دوزنجیـــرپیچیده دو زلفـــان سیـاه او
بدان دام و بدان زنجیرهمی بودن ضرورت است)

*****

گـــرفتـــارکمنداوشـدم صـــدآه وصـــد ویـلا
ببرد تاب ازتوان من بلرزاند فرق سرتاپا
دودست وپای من بربست به زندان خانه عقبا
(نیازی نیســـــــت مایانرا به بنـــدی خانه دنیا
نظارت کی توان کردن که اوجستن ضرورت است)

(محمد آصف روزی)

روانم کوچ کردآن شب بدان کاشانهٔ زلفش
شراب ازعشق عقباداد ازآن پیمانهٔ زلفش
شدم مستِ الست آندم زمی مستانهٔ زلفش
(به حبس بادوام باشم بدان بند خانهٔ زلفـــش
زلطف ومهربانی اش بدان خفتن ضرورت است)
*****
زملکِ عالم هستی مرا نیست هیچ پروایی
برید ازمن همه دنیا شدم بی ملک وبی جایی
کفید آبله زپاهایم کجاهست چشم بینـــایی
(شب وروز اشک چشم من روان باشد چودریایی
درآن دریا زسوزدل غوطه خوردن ضرورت است)
*****
شکربررحمت ایزد رسد برمن شبانروزی
سراپای وجود من به چشم دل بـرانـــدوزی
محبت گرنمیداری مکن کینه وکین توزی
(همه ازلطف توست جانا بمن درد دل وسوزی
به قلبم آتشی باشددرآن سوختن ضرورت است)
*****
هیولایی وجود من تمسخرکرده پندارند
من ازمحرمِ شان نیستم مرا زینروبیازارند
مرابیگانه میخوانند سرآشتی نمیـدارند
(جهان درعیش ناپیدا همه سوجستجو دارند
مرادردی زتو باشد بدان بودن ضرورت است
*****
دروغ محض میگویند کـلام راســت برحق را
اگر درعمرخطا کردی گشند برروی اسبق را
تمام حرف شان کِذب است پذیرند کـارابلق را
(سخن ازعشقِ دروغیـن گرفتـه دامـن خلق را
دروغِ راست نما را وداع گفتن ضرورت است)

(قلم النگه سی)

*****

گشـــا دروازه یی دل را توکـــل براللہ(ج) گفته
بـــرآر آواز بلبل را توکـــل براللہ(ج)گفته
گذار روزی گل ومل راتوکل براللہ(ج)گفته
(ببند توپای مشکل را توکل براللہ(ج)گفته
که هرگه ازالله جانم مدد خواستن ضرورت است)

(محمد آصف روزی)

(۱۳۴۰ – ۱۴۰۲ هـ ش)

دروصف محمدعارف مرشدی

روزی بزدم به مکتبـــی چند قدم
ملحق شدم و به چوکی با اهل قلم
چندی بدمـــیدم وبراندیم صحبـــت
هریک بنمودیـــــم شکایت از الم
دیدیم وشنیـــدیم زهم یک تاچند
گفتیـــم زاحوال جهان هم از ذم
ناگاه سخن برسر اشعار رسید
مردی دهنی گشود از شعرزد دم
اشعار گذشته گان یکایک میخواند
گویا که طلاطم دوبحرمیزد باهم
ازشعرخوداش نمونه یی خواند مرا
دریافتم اش او را زابحارحکـــــم
رقص قلم اش بدور دوران ادب
راهی بنمود زجهل واضلال امم
بگرفت ورقی به مدح من زد قلم
کلک اش بدواند قلم به مدح زد رقم
ازگردش آن قلـــم شـــدم حیرانی
بنوشت هرآنچه را که میگفت به هم
استـــاد معارف بود اودرعرفان
زان شیوه اورا به شغل خود نیست ندم
درفضل وادب اورا صفت ها بسیار

(قلم النگه سی)

افراد زیادی کرده درعرفان خم
درعلم ریاضیـــــات بود یکدانه
درشعروادب ،معانی است اورا فهم
درعشق خدا بدان اورا از اوتاد
چندی بزده است قدم بمثل ادهم
ازمال ومتاع دنیوی نیـــت اورا
برعلم وادب کمال عرفان است جم {جمع}
اسمش بنوشـــت دراختتام نامه
محمدعارف مرشدی را دیدم
خواندم اثری زشاعران زبده
یادیدم ویا شنیده ام ازمردم
یکدانه دهرخود بیافتم اورا
درعلم تساهل تسامع اعظم
درصورت ظاهراش اگرکردی نظر
دریابی اورا زپای تافرق سقم
درصورت معنی اگراورا بینی
چون الف{هزار} کتابخانه یابی نه کم
او کان حیاء وحلم وعلم بود دردهر
هم زاهد و عارف و مطلع معظم
میکرد به مرشدی تخلص درشعر
خود مرشد مرشدان بود هم انجم
چندخواهی اگروصف نمایم اورا
دردفتروخامه ام نگنجد اسلم
دستی به دعا برآورم ای الله(ج)
خود یارشو ونگاه کن اورا ازغم
ازبحراراداتی که ایشان رابود
من روزیی عاصی به چنین بنوشتم

(محمد آصف روزی)

(تولد ۱۳۴۶ هـ ش)

دروصف ماه گل جان معلم دوران مکتبم

نویسم وصف استاد عزیزم
توانا وادیب ومشک بیزم
منم شاگرد استاد گرانقدر
نویسم وصف او باکان از زر
طفیل اش را ندیده کس دراین دار
به علم ودانش وهم فضل ادوار
نموده عمرخود را صرف مکتب
شود راضی ازآن استاد ما رب
محیط ومنطقه برعلم اش اقرار
تلامیذاش هزاران کس بشمار
به اخلاق وادب بیجوره یی دهر
یگانه حامی زنهای این شهر
اگر ازآل اوگویم عظیم است
زجوره همسر کاکا حکیم است
اگرگویم زفرزندان سرا پا
شعیب هست وحزیروبعد گیتا
پناه خواهم زالله ج توانا
سهیل ومصطفی وهم به شیبا
شمردم ابن وبنت آن گهربار
بود میلاد آن استاد ابرار

(قلم النگه سی)

زبیر اش را طبیب نکته سنج دان
صحت دارد یکایک شانرا یزدان
اگرپرسی زنام باسعادت
قلم بنوشت ماه گل را نهایت
تخلص کرده دردیوان عزیزی
چنین وصف اش نمود استاد روزی
سطر کرد اندکی ازوصف استاد
به تقوا کمترین مشمار زاوتاد
نوشت آصف روزی وصف حالی
که درذات وصفات است اوتعالی

(محمد آصف روزی)

(۱۳۸۲ ــ ۱۴۰۱ هـ ش)

بمناسبت وفات جان محمد افغان

رفتی تو ولی غصه وغم ماند بدلها
بس رایحه یی محبتت راند بگلـــها
چندی نگذاشتی قدم عیش به دنیا
دنیاگذران است غمت شدمتلها
ببریدی قدم زما ولی ماند اثرها
اخلاق ومحبتت بما بود مثل ها
درزهد وصداقت توبودی ورد زبانها
ضایع نمـــودند تراچنـــــد چتلها
توغنچه آن بته بودی نوبرسته
نورسته یی را زهره زهراست زازلها
عطری بتراود زگل تازه وتازه
آه تاب وتوان عشق ترا کند کسلها
به مسجدما بلال بودی آه به والله
قوم راکه کند دعوت مونز{نماز}دانی عملها
حالا که تورفتی زدر درگه دنیا
ماراکه شود زایل چندی زمللها
جانی بتو شربت شهادت دادند
آن ظالم غدارجهان قاتل مل ها
خیرباشه ببرلذتی ازجنت رضوان
پروامبرهرگزتوازاین کند وکُتلها

(قلم النگه سی)

روزی تومکن غصه که الله قهاراست
قهراش بدردقاتل آن شهره دلها
دوستان همه یکسان بتوکردندتعزیت
پرنورشود قبرتو داریم امل ها{آرزو}

(محمد آصف روزی)

چهار پاره ها

روزیکه فتاده ام بســـــردردنیا
آوازی زمن شنیده اندگفتم لا{لااله الاالله}
تعبیرهمان سخن به من بنوشتند
خواندم که نوشته اند تویی مستثنی
****

آنروزکه به من عرابه یی آوردند
دنیای امید خود به من پروردند
روزی بشوم جوان بگیرم دستی
راهم بنمودن وبه بیرون بردند
****

وقتیکه سنم به پوره پنجم رسید
هوش وهوسم به مدرسه شدشدید
بردندوبه مدرسه وشامل کردند
عشـــقم بفزود علاقه آمد پدید
****

هرصبح به وقت میرسدم در درس
تکلیف ومشقتی کشیدم در درس
سعیی بنمودم ومحصل گشتم
نوری زخدایقین بدیدم دردرس
****

خواندم شب وروزبه مدرسه درس ادب
هم علم حدیث وفقه تا ماه رجب
بهره بگرفتمی زچند استادی
تاآنکه پدرشدم بماندم زطلب
****

(قلم النگه سی)

آنگه به مسجدی امامت کردم
اولاد وطن براه دین پروردم
این فعل مقدسی به من ارزان شد
چون این عملم زجد به ارث آوردم
****

من چهره خود بدیده ام درشیشه
ابیض شده موی صورتم از ریشه
گویاکه فلک ربوده باشدعمرم
ترسم بزند امین{جبراییل}بپایم تیشه
****

من منکرازآن نیم که روزی میرم
ترسم به چپم نامه یی اعمال گیرم
من آمدم وروم زدنیا بی هیچ
بس عمرکنم تاکه خدا بپذیرم{بپذیردمرا}
****

هرچند کنی عمردراین دنیای پیر
هرگز نشوی زلذتش هیچ تو سیر
دنیا بفریبـــد آدمی را به نعم
بس جهد عبادتی کن ارچندی میر
****

دنیاگذران است گذرش باور کن
بس مال ومتاع آخرت وافر کن
روزی بجهی روی به درگاه اله
قران وحدیث را بخود راهبرکن
****

انتـــــظاریم نظاره میکنی
دوری وبُعدم چه چاره میکنی
فاش اگرگویم ترا من ای رفیق
کارامروزم دوباره میـــکنی؟
****

(محمد آصف روزی)

چه زیبا لذتی داردکلام حق بگوش دل
چون اینجاتربیت یابندهزاران عالم خوشگِل
اگرخواهی سعادت برســـرای هردودنیـــارا
بخوان قران ببند ایمان زغیر رب دلت بگسل
****

قول الله شهدوشیرنست وبادقت بخوان
معنی ومفهوم اورابردل وجانت بران
قلب وروحت گرشودمطیع به فرمان خدا
مهد آسایش عالم راتوپس ازخود بدان
****

ساخت وساززندگی گربا خدا باشد ترا
راه ورســـم بنـــدگی حکم قضـــاباشدترا
فعل وشغل وخواب وخوروفق مرادمصطفی
جنت الفردوس الله ج پس جزا باشد ترا
****

چه فعل دلنشین داردزمانه
شرارت های اوبرکس نمانه
ازآن بدتربود گرانتظاری
به سوزن چه کنی بازهم ندانه
****

گه نظم وزین گویم وگه بیت وغزل
چندقصه زدین پویم وهم قول وامل
یکبسته وسی پاره زقران وحدیث
باعزم متین جویم وهم فعل وعمل
****

ای ابرمردان تاریخم غم ملت خورید
دربدرکردیدوماراپس سرذلت خورید
گرنمیدانی تکاثرسوره فیل را بخوان
بگذرید ازحرص وآزوچاره ملت خورید
****

ایخداباران رحمـــت رابماارزان نما
خانه یی طوفان وخاکبادرابماویران نما
نیست ونابودی ازآن ریگ وبادمابکن
زندگی مشکل شده برما خودت آسان نما
****

بدیدم برسرچوکی دوکوسه
اگرنزدش بودم میکردم بوسه
یکی ازبهرآنکه استادمن بود
دیگربررسم وتعظیم پروسه
****

دوکوسه برسرچوکی نشسته
یکی چای ودیگر قلم بدسته
زمانه این چنین مردان عالی
نموده تربیت با دارودسته
****

گلها نثارمقدم استاد میکنم
ازلطف پرمحبت اویادمیکنم
هرگزنکردشکایتی ازجورروزگار
باصرف عمرخود من اوراشادمیکنم
****

ختم شددرس آزمون آمدبیاد
گل بریزم برقدومت اســتاد
ماخطاکاریم وتونادیده گیر
عزت وقدرات بلند کردست نهاد
****

گفت کاکا درستیج ازقهربسیار وحسد
لنگیی عزت زنم تاکه مراقدرت رسد
میدرم پیراهنم تاکه بگیرم حق خویش
گرنشدبرجا کشم تنبان ورنگینش کنم
****

(محمد آصف روزی)

این پلوازبهرتوهست ای قلم
نوش جان کن تاشوی مست ای قلم
ازطفیل ات اندکی ما میخوریم
بیتوکی میشدچنین دست ای قلم
****

دوستان این وقت اساس است پس دقت کنید
قدرت خود درجهان معلوم گرهمت کنید
درگزینش اندکی ازماضیی پندی گرفت
انتخاب ازاهل علم وقادروحکمـــت کنید
****

سال نوآمدخوش شددل آزرده ما
پربزن طایرغم ازدل وازدیده ما
نوبت مابگذشت ازالم ورنج وشرار
زهره ها تحفه بده برهمه دوده ما
****

چشم ماروشن ببارای برف پاک بارور
ازدیارخسته یی مارنج وغمها راببر
باحضورشیرمردان عالمی راغم گرفت
باقدوم فیض بخشت درجهان آورثمر
****

ای معلم میم توما را مدار
هستیی عالم به عینت استوار
لام توگرراست گویم لازمست
میم توتحفه کند ملکت قرار
****

لاف و فتاق بیهوده رافیر میکنی
غافل زخلقتت توکجاسیرمیکنی
اززعم خودتوصورتی برخالقت نهی
صوم وصلاة خودبدرغیرمیکنی

(قلم النگه سی)

****

شادی فزاست رقص قدوم توبرزمین
ای برف ستاره سان تومیایی ازکمین
هرکس که مژده داد بهمدیگراین پیام
واجب بودضیافت اوإدانی ای امین

****

خدایا جرم وعصیان کرده ام من
سراسرسهو نسیان کرده ام من
الهی عفوکن چون خاطی ام من
اگرچندیکه پیمان کرده ام من

****

محمدعارف مرشد ی مرد سخن ونامور
میبودی منرا اگر میدادمش بس جام وجم
اسم آن عارف بودی دراولش محمد نویس
درتخلص مرشدی آن ذات صاحب و نعم

(محمد آصف روزی)

دوبیتی ها

کهنه فکران جهان یکسره شان کهنه خراند
نوفروشندبه جوی کهنه خرند برالماس
**

ای خالق جهان زبرایت شوم نثار
قربان رحمتت که بشرراکند شکار
**

گفتم بتو آرام توگفتی نیم آرام
زیراکه بشرهست زداینده یی آلام
**

طلوع صبح آسایش چه زیبا لذتی دارد
بشرط آنکه افعالت محبت باخدا باشد
**

تعجب نیست انسانرا که اوابداءهرچیزاست
که کشمش راکند شمشک ویازیت قلب آن تیزاست
**

رسم ملت مرده یی راچند چندتحسین کنند
رسم ما تقدیرکردن شاعریرا زنده است
**

درایامی که شاعرزنده باشد کن توتقدیر
مگربعداز که میرد هرکسی گوید نیکوبود
**

بِه بود زنده اگرتقدیر گردد روزه کی
بعدمردن هرکسی تحسین میت میکند
**

گرحکم قضا به اخذجان پردازد
اولادبشربخود چه چاره سازد
**

(قلم النگه سی)

گرامن وامان خواهی ازلطف خدایت جو
گرصلح صفاخواهی ازجوروجفایت جو
**

کسیکه همت بیع صداقت خود کرد
فروشدعالم امکانرا به نیم جوی
**

زندگی زیباست ای زیبا پسند
چونکه حق کردست نامش رابلند
****

تاکی خوری فریب شیاطین این وطن
آزاده زی لباس تحیر مکن به تن
****

هرگز نکرده جد تو زنجیر ددمنش
وارث چگونه ظلم وستم را کند رهن
****

هرکه میخواهد وطن صلح وصفاباید بود
بگذارد ازکبر وخودخواهی چنان خواهد شد
*****

حرص مال وجاه دنیا عالمی رسوا کند
آدم دانا زدنیا عاقبت پیدا کند